

Adrese Lüzum Yok

– GürhanGürses · 26 Ağustos 2013

Adrese lüzum yok seni bulmam için. Hüznüm var ya! Gözyaşlarım beni sana getirir damla damla! Sırılsıklam bir aşka duçar olmuşum, ıslak ıslak bulurum seni.

Bir kalbe bir aşk düşerse dünya küçülür de küçülür, ufalır da ufalır. Sevgili büyür de büyür ve inadına küçülen bir dünyada büyüyen bir aşkla sevilir.

Aşkın adresini sormayın bana, kalbimde sevgilinin yol haritası var. Navigasyonumda sevgili var, adını yazmam kâfi! Son ve tek istasyonum O! Ondan sonrası yok, ondan sonrası karanlık ve sonsuz... Sen pusulamsın.

Adrese lüzum yok seni bulmam için! Dünyanın en ücra, en kuytu, en kuş uçmaz kervan konmaz yerlerine gitsen dahi bulurum seni. En izbe yerlerine dahi demir atsan gelirim sana. En zifiri yerine girsen de ulaşırım. Sen ışığımsın.

Sen yoksun diyedir savaşlar. Sen yoksun diyedir katliamlar. Barışın ve sevginin egemen olduğu yerlere bakar yine gelirim sana. İnsanlığın olduğu yerlere bakar yine gelirim. İnsanların ayrıma gayrımaya tabi tutulmadığı, açlığın ve sefaletin olmadığı yerlere, bolluğun ve letafetin olduğu yerlere gelirim. Bilirim ki oranın hayat bulmuşluğu sendendir.

Seni bilen barışır, seni bilen mutluluk için yarışır. Seni bilen insanlığa karışır. Sen barışın ta kendisisin! Sormaya gerek var mı? Seni bilen doğayı bilir, temizliği ve saflığı... Bozulmamışlığı, insanlığı, yakıp yıkmamışlığı bilir.

Sensiz bir dünyayı tahammül edemiyorum ki tahammül edilemez olur sahiden. Sensiz insanları düşünemiyorum ki sensiz hiçbir şeydirler farkında değillerdir.

Yaşadığımız dünyanın tek harikası sensin. Sana seyahatler düzenlenmelidir, ziyarete açılmalıdır güzelliğin. Koruma altına alınmalısın. Baktıkça insanın içini açan gözlerin, konuştukça insanın ufkunu açan sesin, dokundukça insanın soluğunu kesen elinle sen bir tanesin sevgili! Her bir hazinen gün yüzüne çıkartılmayı bekler; saçının her teli kaç aşğa ip olmuştur? Gülüşünün yarattığı her gamze kaç aşğın canına kast etmiştir? Her cilven kaç cana mal olmuştur? Muhasebecin var mı bu aşkta?

Bir şehrin en güzel tarafı sen tarafıdır, senin olduğun mahalledir, yaşadığın sokaktır ve oturduğun evdir. Şen şakraklı olduğun yerler, güllük gülistanlıktır. Huzur mekânıdır. Bir kalbin delice attığı ve heyecanın doruğa çıktığı noktadır olduğun yer. Aşkın merkez üssüdür durduğun yer, bir kalbin süveydasıdır. Sen; aşkın merkez üssü, bir şehrin kalbi, bir coğrafyanın başkenti, güzelliğin cumhuriyeti, refah düzeyinin tavan yaptığı yersin.

Bir şehrin en güzel tarafı olduğun yerdir. Nerede bir çiçek kokusu varsa, nerede pırl pırl bir yol geçiyorsa, nerede kuş cıvıltıları çoksa postacıya lüzum kalmaz. Sen oradasın bilirim. Emareler beni sana getirecektir.

Adresin bellidir. Adresine lüzum yok sevgili! Bu coğrafyada bütün yollarım sana çıkıyor. Kaybolmam hiç de kolay değil!

Diyelim ki bir sokağa girdim; çıkmaz sokağa... Kokun gelir rayiha rayiha, takip ederim ve çıkmaz

sokaktan çıkarım.

Diyelim ki yolumu şaşırđım, sapa bir yola girdim. Saçlarını görürüm, tel tel bütün şehri saran sarmalayan ipeğimsi saçlarını görürüm ve tutunurum kalbimle saçlarına vasıl olurum sana.

Diyelim ki karanlığa kaldım, sesini duyarım o an! Sesin ışığı olur, beni sana getiren yolum olur.

Diyelim ki kalbim kırılmış, tuz buz olmuş. Yolumu bulamıyorum bu yüzden. Seni düşünürüm o an!

Ritmim düzelir, kırıklıklarım düşer birer kurt gibi tek tek... Düşümün peşine düşe düşe seni bulurum yine.

Dolaşıyorum sokak sokak, köşe bucak... Gönlüm yâri bulacak!

Bir şehri güzelleştiren en önemli unsur nedir biliyor musun sevgili? Gözlerime bakman yeterlidir.

Sözlerime kanman, bana inanman kâfidir. Belediyeler boşuna süslüyor şehirlerini. Sen gülünce yeşerir otlar, açar çiçekler, mavileşir gökyüzü, cilveleşir kuşlar, berraklaşır sular. Seni mutlu etmek yeterdir bir şehri güzelleştirmeye. Sen bakınca gözlerinin değdiği yerde gül biter hemen. Bir göze baktın diyelim o gözde aşk biter. Bir kıraç toprağa baktın diyelim o kıraçlık yeşillığe döner. Bir hastaya baktın diyelim, can bulur o hasta! Bir zalime baktın diyelim, ölür. Bana da bakmıştın bir şehrin en kalabalık caddesinde.

Omzuma çarpmıştın bilerek ve ben bilmeyerek sana bakmıştım. Öncesini ve sonrasını buna bağlıyorum bu aşkın! Senmişsin aradığım; bulduğum kaybettiğim, kaybettiğim bulduğum!

Adresini soruyorlar bana. Gülüyorum hallerine. Bana nasip olanı başkasına mı vereyim istiyorlar? Seni görüp mutlu olmak bana kismetse neden bunu başkalarında da vereyim? Seni gören göz benim olsun, seni işiten kulak benim olsun, sana dokunan el benim elim olsun. Seni sahiplenmişliğimi gör.

Sevmişliğimi bil, özlemişliğimi tasavvur et, aşkımı tahayyül!

Adresini soruyorlar bana. Hem güneş tarif istemez ki! Bakmasını bilmeyen sana vasıl olamaz. Sevmesini bilmeyen sana ulaşamaz.

Koysunlar beni Yusuf gibi kör kuyulara, salsınlar diplere sana kavuşmak için. Atsınlar beni denizlere yunuslar yutsun beni bir lokmada, yine çıkarım ben o midede sana ulaşmak için. İmkânsız istiyor ve deniyorum, sana kolay yollardan gelmem, sen ucuz değilsin. Faturasını göze almak lazım bu aşkın, giderini, ederini... Mâhım olursun kâh karanlıkta, kâh şemsim olursun aydınlıkta! Kâh inlerim bu aşkta, kâh sevinirim. Her hâlükârda sen varsın içimde.

Dar kuyularda sabrım olursun, ateşlerde gülüm olursun, çöllerde mendilim olursun, göllerde sazım olursun, bahçelerde bülbülüm olursun.

Adresini istiyorlar benden. Bakmasını bilmiyorlar ki!

Bir çiçeğe baksalar mesela, bir bebeğe... Bir gülen yüze, bir gamzeye baksalar, bir iyilik yapsalar, bir güzellik! Dokunsalar hasta bir yüreğe... İlaç olsalar bir derde! Demezler o yâr nerde?

Adresini istiyorlar benden!

Vermem de vermem bilsinler!